

Župnija
Ljubljana Sveti Križ

oznanila

“Saj ste vendar živi kamni!” (1 Pt 2,5)

oktober ■ 2024

Zdrava Marija

Z molitvijo Zdrava Marija slavimo Devico Marijo in jo prosimo za pomoč in posredovanje pri Bogu. Latinsko besedilo molitve Ave Maria, kakor jo poznamo danes, je dokončno vstopilo v rimsko liturgijo leta 1568, po dolgem procesu in oblikovanju. Zagotovo je najbolj prepoznavna molitev, s katero se krščansko ljudstvo obrača k Devici Mariji kot materi Božjega Sina.

Zdrava Marija, milosti polna, Gospod je s teboj. Blagoslovljena si med ženami in blagoslovljen je sad tvoje telesa.

Prvi del molitve je svetopisemski – sestavljata ga pozdrava angela Gabriela (Lk 1,28) in Marijine tete Elizabete (Lk 1,42). To je najstarejši del in sega v čas papeža Gregorja Velikega (+ 604) in liturgične reforme v 6. stoletju.

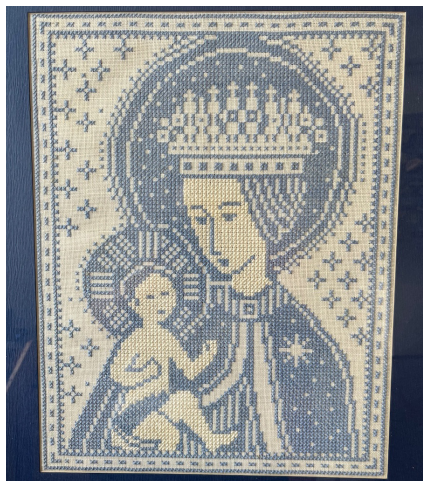
Sveta Marija, Mati Božja, prosi za nas grešnike, zdaj in ob naši smrti uri. Amen.

Drugi del molitve se je počasi oblikoval iz bogoslužja in ljudske pobožnosti do Božje Matere, ki so jo pospeševali ljudski pridigarji na trgih, polnih ljudi. V ta del je verno ljudstvo ob zavedanju lastne grešnosti vstavljalo prošnje v svojih potrebah.

Po dolgi poti (skoraj 1000 let!) se

je dokončno besedilo oblikovalo po zaslugi papeža Pija V. Latinsko besedilo je sestavljeno iz 31 besed: 15 + 1 + 15. Ni naključje, da ima središčno mesto beseda Jezus. Kdor koli je dokončno uredil to molitev, je hotel poudariti središčnost Sina v Materinem srcu, Jezusovo osrednje mesto v marijanski pobožnosti.

Pomembni trenutki, ko se moli ta molitev, so med drugim pri rožnem vencu, ki je molitvena oblika, posvečena Devici Mariji, ter pri angelskem češčenju (lat. Angelus). Katoličani molimo k Mariji tudi ob številnih osebnih prošnjah, potrebah in stiskah (npr. v težjih življenjskih situacijah, ob bolnikih, umirajočih). Devica Marija naše prošnje rada posreduje svojemu Sinu.

Pripadnost občestvu

*K*o sem bila dekle in sem iskala skupnost, ki bi ji pripadala, sem opazovala svet in premišljevala, kako bi moralo biti, da se nihče ne bi počutil samega. Hrepnela sem po tem, da bi me kdo povabil v družbo, da bi se lahko smejala z njimi in da bi se pogovarjali o stvareh, ki so me zanimala. Spomnim se frančiškanske cerkve, njenih stopnic na Prešernov trg in mladine, ki se je po mašah zbirala pred spomenikom. Bili so vesela družčina, smejala so se, da so se njihovi dežniki v dežju kar tresli, klepetali so še dolgo potem, ko sem bila že daleč stran, ko sem samotna hodila proti avtobusni postaji. Nihče me ni vprašal, kdo sem in od kod in predvsem me ni nihče povabil, naj se pridružim veselemu krogu prijateljstva pod stopnicami. Pozneje sem izvedela, da so to pevci študentskega zbora – pa mi to ni prav nič pomagalo, saj žal nimam posluha in se jim seveda ne bi mogla pridružiti.

Tistega občutka, da nikamor ne spadam, se še prav dobro spominjam in kadar koli pogledam skupine, ki se v krogih družijo pred cerkvijo, me zaboli misel na tiste, ki gredo neopazno in tiho mimo teh smejočih se ljudi, pa jih nih-

če ne ustavi in nagovori. Pozneje sem v filmih videla navado pastorjev, da po končanih obredih segajo v roke ljudem, ki prihajajo iz cerkve – in seveda takoj opazijo neznane obraze. To se mi je vedno zdelo zelo lepo.

Letos je bila ob dnevu žalujočih, ki smo ga v Cerkvi zaznamovali prvič, izrečena misel, da bi vsaka župnija imela nekaj ljudi, nekakšen odbor, ki bi skrbel za žalujoče, da se ne bi počutili odrinjene in osamljene. In moje razmišljanje je šlo naprej: kaj če bi imeli tak posluh za vsakogar, da bi se vsi počutili sprejete! Nekakšen odbor bratskega sočutja – opaziti, nagovoriti in povabiti vsakogar, naj postane živi član župnije, zaželen in sprejet!

Kar vidim sliko žive župnije po sveti maši: mladi pred cerkvijo v svoj krog vabijo mlade, možje vabijo možje, žene vabijo žene, matere in očetje vabijo druge starše, družijo se upokojenci, vdovci, tisti, ki so mislili, da so sami in osamljeni – in kar naenkrat je pred cerkvijo res živo občestvo. Vsi, ki smo se združili v molitvi, se nasitili z Božjo besedo in ob oltarni mizi z živo Kristusovo pričujočnostjo, začutimo, da smo res eno telo, skupnost učencev, in vedno

bolj nas povezuje njegova ljubezen ...

Prav v občestvo nas vabi, kajti povedal nam je, da če trpi eden od njegovih otrok, trpi on sam – kot trpi vse telo, če trpi njegov najmanjši del ...

Ko vse to premišlujem, se kar samo postavi vprašanje: kaj lahko naredim jaz – in ali smem skrito čakati, naj kaj spremni kdo drug?

Mira Dobravec

Pušica prek pametnega telefona

V vsakodnevnem življenju marsikdo od nas vedno manj uporablja gotovino. Tudi v župniji se je pojavila ideja, da bi v pušico darovali na negotovinski način. S pomočjo zavzete župljanke smo prišli do rešitve, ki omogoča darovanje za župnijo prek pamet-

nega telefona. Na plakatu v avli nove cerkve so QR-kode, prek katerih lahko darujete v pušico 2, 5, 10 ali 20 evrov, lahko pa tudi poljuben znesek.

Prek spodnje QR-kode lahko določite poljuben znesek, ki ga želite darovati za našo župnijo.

Pušica prek telefona

Vsa moja resnica je v Njem

Knjiga in čaj

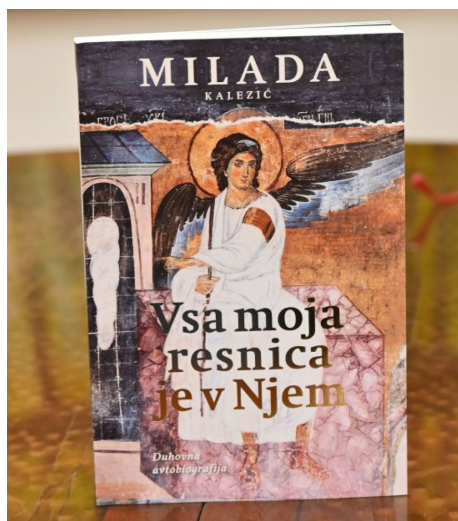
O dličén francosko-belgijski pisatelj Éric-Emmanuel Schmitt nas s svojo knjigo Jeruzalemski izziv vabi na romanje v Sveto deželo. To je potopis z veliko začetnico, ki očara z bogastvom jezika in s kulturno barvitostjo sveta, ki ga prikazuje. Bralcu se postopoma odstre avtorjeva notranja preobrazba, katere višek je razodetje Najvišjega v cerkvi Božjega groba. Tako je knjiga svojevrstno nadaljevanje njegove Ognjene noči, v kateri opiše svoje prvo mistično doživetje.

Knjiga nam na razumljiv način predstavi kompleksno situacijo v Sveti deželi, predvsem v Jeruzalemu, ki je sveto mesto za tri religije: krščanstvo, judovstvo in islam. Za pisatelja je boleče spoznanje skorajda nerešljivega sobivanja teh kultur, obenem pa se v njem krepí želja po miru na kraju, kjer se je Mir pravzaprav rodil.

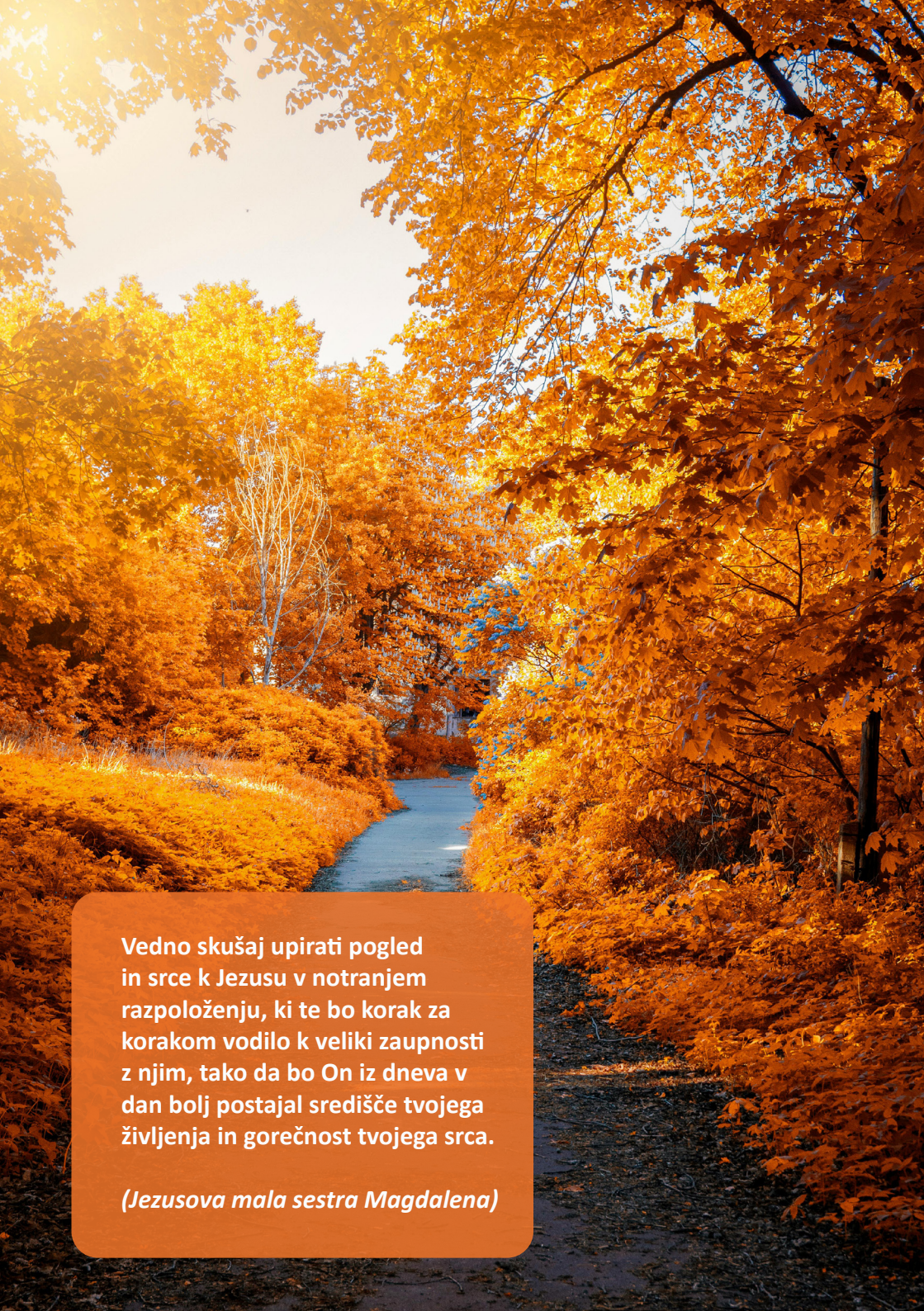
»Prvič stojim pred Jeruzalemom in ne vem, ali naj ga ljubim ali sovražim. Vsekakor se me močno dotika. Vznemirja me razkorak med predstavo, ki mi jo je dra-

mil, preden sem se srečal z njim, in tem, kar vidim zdaj: kako naj se izpričana Jezusova ljubezen do mesta sklada s to vojaško, neprebojno in negostoljubno trdnjavo?« je zapisal in dodal, da se videz Jeruzalema nikakor ne ujema z njegovim pomenom. Sliši hrup, ne miru. Zaznava napadalnost, ne miline. Čuti nezaupanje, ne zaupanja. »Nemara je Jezus prav zato tako dolgo okleval, preden je stopil vanj.«

Zdenka Sušec

SPREJEM V ŽUPNIJSKI PISARNI
ponedeljek, torek, četrtek in petek
8.30–9.30 in 17.00–17.45

Vedno skušaj upirati pogled
in srce k Jezusu v notranjem
razpoloženju, ki te bo korak za
korakom vodilo k veliki zaupnosti
z njim, tako da bo On iz dneva v
dan bolj postajal središče tvojega
življenja in gorečnost tvojega srca.

(Jezusova mala sestra Magdalena)

Pričakujemo...

SREDA, 2. OKTOBER

ČETRTEK, 3. OKTOBER

SOBOTA, 5. OKTOBER

PONEDELJEK, 7. OKTOBER

TOREK, 8. OKTOBER

ČETRTEK, 10. OKTOBER

SREDA, 16. OKTOBER

SOBOTA, 19. OKTOBER

NEDELJA, 20. OKTOBER

PONEDELJEK, 21. OKTOBER

NEDELJA, 27. OKTOBER

PETEK, 1. NOVEMBER

SOBOTA, 2. NOVEMBER

NEDELJA, 3. NOVEMBER

ob 19.45 sestanek sodelavcev župnijske Karitas

- prvi četrtek, obhajanje bolnikov po domovih
- ob 19.45 drugo srečanje Mlade Karitas v prostorih Karitas
- ob 20.00 začetek verouka za odrasle in katehumenata

ob 9.30 pohod za življenje na Prešernovem trgu

ob 19.45 Stopinje, srečanja za duhovno rast

ob 19.45 večer Knjiga in čaj ob knjigi *Vsa moja resnica je v Njem* avtorice Milade Kalezić (izjemoma v bolniški župniji, Trubarjeva 82)

ob 20.00 verouk za odrasle in katehumenat

ob 19.45 srečanje za starše veroučencev

ob 9.00 srečanje medgeneracijske skupine

- misijonska nedelja, pri sv. mašah nabirka za misijone
- ob 19.00 spominska sv. maša ob obletnici smrti božjega služabnika duhovnika Antona Strleta

ob 19.45 Stopinje, srečanja za duhovno rast

premik ure na zimski čas

- vsi sveti, slovesni praznik: v cerkvi Vseh svetih sv. maše vsako uro od 8.00 do 15.00 ter ob 17.00 in 18.00, spovedovanje ves dan; v Tomačevem sv. maša ob 8.00
- ob 15.00 sv. maša, ki jo bo daroval ljubljanski nadškof msgr. Stanislav Zore, potem molitev in blagoslov pokopališča pri Sv. Križu
- ob 19.00 molitev rožnega venca za rajne v stari cerkvi
- ob 20.00 tradicionalni molitveni večer za mlade v cerkvi Vseh svetih

spomin vseh vernih rajnih: sv. maše ob 9.00 in 18.00, v Tomačevem ob 18.00

zahvalna nedelja

OBIŠČITE NAŠO SPLETNO STRAN

www.ljubljana-sveti-kriz.si

ŽUPNIJA LJUBLJANA SVETI KRIŽ

Na Žalah 2, 1000 Ljubljana

01 437 22 03

ljubljanasveti-kriz@rkc.si

TRR: SI56 0430 2000 3332 225

ODGOVARJA: Peter Možina

UREDNIŠTVO: Helena Reberc

LEKTORIRANJE: Marta Anžlovar

FOTOGRAFIJA: splet

OBLIKOVANJE: Neža Reberc

URNIK SVETIH MAŠ

NEDELJE: 8.00 in 10.00

Tomačevo 8.00

PON.–ČET.: 7.30 in 19.00

PETKI: 19.00

SOBOTE: 11.00 in 19.00

SPOVEDOVANJE

NEDELJE: 7.30–7.50 in 9.30–10.30

DELAVNIKI: 18.30–19.15